

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski (przewodniczący)

SSN Józef Dołhy

SSN Jarosław Matras (sprawozdawca)

w sprawie rozpoznania zażalenia Fundacji [...] na zarządzenie prokuratora
Prokuratury Rejonowej w W. z dnia 11 września 2014 r. 1 Ds. [...] o odmowie
przyjęcia zażalenia na postanowienie z dnia 18 sierpnia 2014 r. o odmowie
wszczęcia dochodzenia
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 7 listopada 2014 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w W. w sprawie III Kp [...] w przedmiocie przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 października 2014 r. Sąd Rejonowy w W. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie w trybie art. 37 k.p.k. niniejszej sprawy do innego równorzędnego sądu, podnosząc w uzasadnieniu, iż zawiadomienie o wszczęcie dochodzenia w tej sprawie, zakończonej odmową wszczęcia, złożyła Prezes Sądu Okręgowego w W., zaś sprawa dotyczy m.in. zachowań podejmowanych wobec jednego z sędziów Sądu Okręgowego w W.. Zważywszy na podległość służbową sędziów sądów rejonowych położonych na obszarze właściwości Sądu Okręgowego w W., celowe jest – w ocenie występującego sądu –

przekazanie tej sprawy innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości i odsunięcie możliwych zarzutów co do braku bezstronności sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest niezasadny. Przepis art. 37 k.p.k. może być stosowany w sytuacjach szczególnych (por. np. postanowienie SN z dnia 2 czerwca 1995 r., II KO 19/95, OSNKW 1995, z. 9-10, poz. 67; postanowienie SN z dnia 4 lipca 2006 r., V KO 55/06, OSNKW 2006, z. 9, poz. 85), a więc wówczas, gdy zaistnieje sytuacja jednoznacznie świadcząca o tym, że pozostawieniu sprawy w gestii właściwego sądu sprzeciwiałoby się dobro wymiaru sprawiedliwości. Jest to możliwe także wówczas, gdy istnieje potrzeba odsunięcia możliwych, nawet nieuprawnionych, zastrzeżeń co do obiektywnego, bezstronnego rozpoznania sprawy, przy czym ocena celowości przekazania sprawy winna uwzględniać realia i specyfikę każdej sprawy, a więc przede wszystkim istnienie związku (podmiotowego oraz przedmiotowego, tj. odnoszonego do czynów, co do których postępowanie ma się toczyć) pomiędzy prowadzonym postępowaniem karnym a właściwym sądem, jak też i inne okoliczności, które składają się na pojęcie dobro wymiaru sprawiedliwości. Przenosząc te uwagi na grunt niniejszej sprawy trzeba wskazać, że przedmiotem kontroli właściwego sądu jest tylko i wyłącznie to, czy osoba, która złożyła zażalenie ma taki status procesowy, który daje jej prawo do jego złożenia. **Do oceny tej sytuacji prawnej nie ma jakiegokolwiek znaczenia, że zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa złożyła Prezes Sądu Okręgowego w W., czy też to, iż pokrzywdzoną była sędzia tego sądu.** Zarządzenie o odmowie przyjęcia zażalenia nie dotyczyło przecież wniesionego przez nich środka odwoławczego. Okoliczności wskazane w postanowieniu nie mają jakiegokolwiek znaczenia w kontekście zbadania przesłanki wskazanej w art. 306 § 1 pkt 2 k.p.k., a dowodzą jedynie wadliwej oceny i chybionego ustalenia, iż okoliczności objęte kontrolą sądową są w relatywnym związku z okolicznościami, które uzasadniają przekazanie sprawy na podstawie art. 37 k.p.k.

Z tych powodów należało orzec jak w postanowieniu.

[aw]